

U. S. A.

Värdefull Svensk Bok FRITT.

Varje man borde skänka ett exemplar av den intressanta och lärorika Svenska Rådgivaren

"GODA RAD"

Denna berömda, med flera illustrationer försedda läkarebok, som Dr. Leigh skrivit, ämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omkänner alla för mannen säregna sjukdomar, deras följder och förebyggande, o. s. v. Boken handlar även om hur man kan återvinna hälsan, och borde läsas av varje man. Om ni lider av någon sjukdom, som härleder sig från oregelbundet levnadssätt försumma då icke att skriva efter boken. Ni kan bli återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken skänks alldeles gratis och portofritt i förseglad omslag till alla, som löskända namn och adress till

DR. L. K. LEIGH, 179 W. Washington St., B. 8, Chicago, Ill.

UNGA MÄN

om ha lust att känna sig glädda, skulle skriva efter ett exemplar av N. Rosenberg O:s berömda bok "LIVETS HEMLIGHETER"

Boken handlar om Hets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, hemliga synder, deras följder, förbyggande, och hur man kan bota sig själv i hemmet o. s. v., och är i hög grad intressant. Skänks friskt i förseglad omslag till en var, som på ett postkort eller i brev skänker sin adress till den välsökta läkareboken.

N. ROSENBERG Co., Room 906-52 W. Randolph S. Dept. 3, Chicago, Ill.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGEN - ANKARET

Denna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, borde läsas av både kvinnor och män. Den är av värde för alla som äro gifte, eller som äro i östydligt äktenskap. Den beskriver vidare alla sjukdomar, de försvärliga följderna av ungdomssynder, så som svaghet, nervositet, minnesavtagelse o. s. v., och förklarar hur dessa för alltid kunna upplösas. Detta, oaktillbara, oöverträffliga verk, 250 sidor, ämnas vi mot inkomsten af 25c. i försäljning och denna enona. (Registrerad 25c.)

M. A. Ericius Remedy Co. 185 Pearsall Ave., JERSEY CITY, N. J.

Inköpskort 1880 i enlighet med kongresslagen för undertryckandet av kvackalerei. Var god nämna Svenska Canada Tidningen.

BÖCKER OM CANADA

Vännerström, I. Canada och Canadasvenskarna. Studier och resebilder. Rikt illustrerad. Pris: 75 cents. Nelson, H. Canada, nybyggjarlandet. Rikt illustrerad och med tio plancher. Ytterst intressant. Pris: \$2.25. Böckerna expedieras mot in skändandet av beloppen.

Katalog gratis på begäran. ALBERT BONNIER PUBLISHING HOUSE 561 Third Avenue New York City.

GRATULATION.

"Grönköpingsbo" är en komisk figur. Han sitter i Grönköpingsgårde på lur. Och skriver om Vicke i ur och i skur. Han tror att han vet mer än han vet. Och för Greven i Gökholm han blåser trumpet. För att basunera ut sin kapacitet. Han började spela på munspel i fjol. I Blåkullas hage, när stortuppen gol. Annars så tänkte han ju spela fiol. Men nu har han gjort sig ett positivt av en kjol. Nu spelar han för Pelle i Gökholm tabo. Och för Jua den sköna i Junbo. Men han glömmen sin fjälla i Sveltyckamo.

Hav tack för musiken Min Grönköpingsgrabb Och tack för komiken Det har du min labb. Här var ju en lustig komposition. Så jag sänder dig därför min gratulation. Pelle i Gökholm.

Litet matematik.

Litet var torde under det senaste året haft blickarna riktade på prairieprovinserna och den där aktuella farmfrågan. Som tiderna mer och mer utvecklats torde det synas självklart, att det inom alla näringsgrenar eftersträvas att för det allmänna och icke minst för

Ett steg i rätt riktning.

Redaktionens meddelande om att kyrkonötiser och meddelanden om religiösa möten o. d. härefter komma att betraktas som annonser och att sådana insändare måste betalas enligt gällande annonspris, är enligt mitt förmenande ett steg i rätt riktning. Varför sådant stoff, som alldeles icke kan sägas att vara av allmänt intresse, skall införas friskt och inräkna på en sekulär tidnings knapp spaltutrymme, är svårt att förstå. Och det tycks som om det icke fattas "nerver" hos dem som insistera på att få infört sådan frännonsering.

Det borde tagas flera steg i samma riktning. Vad säges t. ex. om dessa långdragna artiklar som en viss prästman nu sedan en längre tid serverar en lidande läsekrets genom denna tidning? Sådant propagandä stoff i vår tid högst opopulära teorier kan endast betraktas som ett oförsynt inkräktande på det läsrum som kunde fyllas med artiklar av praktiskt innehåll. Jag tors väga en dollar mot en pepparkaka på att det inte är fem procent av tidningens läsare som tar det ringaste intresse av dylikt långdräkt exponering av en viss medeltidskult. Det är egentligen inte för att få sådan rappakalja tillvis som man betalar för en tidning och på andra sätt söker att stödja densamma. Därför, hr. redaktör, tag flera steg i den påbörjade riktningen och tag betald enligt gällande annontaxa för sådana propagandäartiklar som det här syftas till. Och jag tvivlar icke ett ögonblick om att tidningen vill vinna i popularitet hos den stora majoritet av våra landsmän vars meningar, tankar och ideal ha avancerat en del från medeltidens spekulativa ideer och teorier.

Charley Erickson.

Ett dödshopp från Bastiljplatsens pelare.

En unga kvinna berövade sig livet genom att hoppa ned på toppen av Julkolonnen i Paris, den höga pelare, som på Bastiljplatsen påminner om, att här stod det hatade gamla fängelsest, som under revolutionen jämnades med jorden. En man, som stod vid hennes sida på plattformen och på nära håll var vittne till tragedien, blev sinnessjuk och har måst insparas i en madraserad cell.

De närmare omständigheterna vid den ohyggliga händelsen, som med ens hejade den våldsamma trafiken på den stora platsen, voro följande: Vid halv 12-tiden på förmiddagen sågo kvartersets handlande, som suto på trottoarkaféerna, plötsligt en kvinna krypa ut över räcket till plattformen på Julkolonnen och kasta sig ut. En sekund senare låg hon livlös och blodig bland fotgångarna, av vilka flera svimmade vid den hemska synen. Upp på pelarens topp lade man märke till silhuetten av en man, som böjde sig ut över räcket och intresserad syntes följa vad som försiggick under honom. Enär det inte ansågs omöjligt, att han hade kastat ut kvinnan eller kommit överens med henne, att de samtidigt skulle begå självmord, störtade poliserna upp för trappan för att bemäktiga sig honom. Mannen gjorde icke något motstånd, utan följde lugnt med till polisstationen. Här förklarade han, att den unga självmörderskan var hans trolovsade. De hade uppe på plattformen råkat i gräl och innan han kunnat hindra det, hade hon krypt ut på räcket och kastat sig ut. Mannen föll efter den förklaringen i krampgråt, men råkade strax efteråt i plötsligt raseri och anföll konstaplarna. Han belades med handböjar. Lika oöväntat började han nu högljutt skrattra och förklarade mellan sig skrattribrott, att han över huvud icke kände självmörderskan. Senare har det också bevisats, att de aldrig förr träffat varandra och aldrig talat med varandra. Mannen, som åsag händelsen, hade blivit sinnessjuk och trodde först, att han hade del i tragedien. Då han upprepade gånger fick raserianfall, måste han föras till ett av stadens sinnessjukhus.

Självmörderskan var en 26-årig parisiska, Noel Yvoullox, innehavarinna av en parapsyaffar. Hon ansåg icke livet längre värt att leva, sedan hon under förra månaden förlorat både sin man och sin lilla dotter och själv led av tuberkulos. Hon hade flera gånger försökt att taga livet av sig med gift, men blivit räddad.

Misslyckad komplimang.

Sådana förtjusande små händer ni har, min fröken. Jag tror, att när ni gåspar, måste ni hålla båda händerna för munnen.

Vi idealister.

Ja, Ni känner naturligtvis Calle Pettersson-Kässen vid det här laget. Trevlig karl inte sant. Språksam och gemyttlig, full av roliga historier och nerkvittlande upplevelser. Han är ju studerar karl, Calle Pettersson, vet nä, och då måste man ju kunna vara angenäm sällskapsmänniska. Det lärde han sig att vara vid Idealistiska Fakultetens otaliga små "sammanträden" sedan dagens föreläsning vid Skrämmålas och Laptråks universitet voro avslutade, och man fylkades vid de nästa små marmororden på Stats Kafé där både Maja och Lisa brukade smugla in ett par extra punschkvantingar i de korta kjolarnas dock vida veck. Och så bildades vid dessa uppbyggliga "sammanträden" idealisten Calle Pettersson. Hemma i gamla Sverige, det anrika stolta landet i högan Norden, med två äldre kulturer, var Calle naturligtvis också idealist. Fastän idealisten då i regel tog sig uttryck i en växeldyvl mellan honom själv, Lars Prattson och Visconsin Lagerbärblad, skyddad, accepterad, endorserad och presenterad på alla de olika sätt en dylik liten ideell affär går att presentera. För se hemma i Sverige ha vi ju så beskedliga bankkamrerer, vet jag. Det står ju tydlig och klart att läsa i Polisunderrettelser.

Calle Petterssons idealism hade alltså anrika traditioner, doftande av lika anrik kultur (Karls-hams flagg). Så det var naturligtvis icke att ändra på att Calle Petterssoner avflyttade ur riket till främmande ort och slog sig ned i det gamla efterblivna landet Nacada. I Nacada, se där fanns det utvecklingsmöjligheter. Det stod det att läsa i broschyren. Och så fanns det brist på både idealism och kultur. Det stod det med all önskvärd tydlighet att läsa i Nacadas Allmänna Nyhetsvärld, och alltså hade Calle Pettersson en mission att fylla. Calle Pettersson bröstdade sig Höjde sitt huvud och beslöt att fylla den där missionen. Fylla den missionen egentligen bestod av, det hade Calle Pettersson ju inte riktigt klart för sig, men fyllas skulle den. Precis som Calle Pettersson vant sig fylla på när den gudabenådade drycken sjönk i de små pillemariska glasen på gamla Stast.

De äro kända i alla delar av landet.

Saskatchewan Dam Berättar om Dods's Kidney Pills.

Mrs. Alfred Sayers blev befriad från sitt njurlidande efter att ha lidit i två år. Brevsnytt, Sask., den 10 maj. Från alla delar av Saskatchewan ingår rapporter och meddelanden om den alltmitt lika stora popularitet, som Dods's Kidney Pills åtnjuter i dess egenskap av botemedel för alla laxas njurlidande. Ingen plats är synbarligen för liten för att hyta en eller flera personer, som äro redo att säga, att han eller hon har blivit botad genom användandet av Dods's Kidney Pills. Mrs. Alfred Sayers som sedan länge bott på denna plats är en av dem. Hon skriver: "Jag har i över två år lidit av dåliga njurar, och det var ej förrän jag använt mig av Dods's Kidney Pills, som jag fick bot för mitt onöda."

Dods's Kidney Pills ha blivit ett väntat botemedel över hela landet, därför att folk ha provat dem och funnit dem utmärkta. De äro helt enkelt ett b-temedel för njurlidande, som kan användas av både gammal och ung. Från eder granna vad han tycker om dem.

Dr. Thomas' Electric Oil för människor SEDAN 50 ÅR DET POPULÄRA MEDELET FÖR HÖSTA, FORKYLNING, VRICKNING, SAR, SKAVSAR, LAM RYGG, ETC. På den äkta PRIS 35c ÖVERALLT

Vi idealister.

Ja, Ni känner naturligtvis Calle Pettersson-Kässen vid det här laget. Trevlig karl inte sant. Språksam och gemyttlig, full av roliga historier och nerkvittlande upplevelser. Han är ju studerar karl, Calle Pettersson, vet nä, och då måste man ju kunna vara angenäm sällskapsmänniska. Det lärde han sig att vara vid Idealistiska Fakultetens otaliga små "sammanträden" sedan dagens föreläsning vid Skrämmålas och Laptråks universitet voro avslutade, och man fylkades vid de nästa små marmororden på Stats Kafé där både Maja och Lisa brukade smugla in ett par extra punschkvantingar i de korta kjolarnas dock vida veck.

Och så bildades vid dessa uppbyggliga "sammanträden" idealisten Calle Pettersson. Hemma i gamla Sverige, det anrika stolta landet i högan Norden, med två äldre kulturer, var Calle naturligtvis också idealist. Fastän idealisten då i regel tog sig uttryck i en växeldyvl mellan honom själv, Lars Prattson och Visconsin Lagerbärblad, skyddad, accepterad, endorserad och presenterad på alla de olika sätt en dylik liten ideell affär går att presentera. För se hemma i Sverige ha vi ju så beskedliga bankkamrerer, vet jag. Det står ju tydlig och klart att läsa i Polisunderrettelser.

Calle Petterssons idealism hade alltså anrika traditioner, doftande av lika anrik kultur (Karls-hams flagg). Så det var naturligtvis icke att ändra på att Calle Petterssoner avflyttade ur riket till främmande ort och slog sig ned i det gamla efterblivna landet Nacada. I Nacada, se där fanns det utvecklingsmöjligheter. Det stod det att läsa i broschyren. Och så fanns det brist på både idealism och kultur. Det stod det med all önskvärd tydlighet att läsa i Nacadas Allmänna Nyhetsvärld, och alltså hade Calle Pettersson en mission att fylla. Calle Pettersson bröstdade sig Höjde sitt huvud och beslöt att fylla den där missionen. Fylla den missionen egentligen bestod av, det hade Calle Pettersson ju inte riktigt klart för sig, men fyllas skulle den. Precis som Calle Pettersson vant sig fylla på när den gudabenådade drycken sjönk i de små pillemariska glasen på gamla Stast.

En dag skulle det bli feat i Nacada. Och Calle, som redan började få ett både aktat och känt namn, inbjöds att tala, och så valde han ämnet: Behovet som vi behöva eller Vår Mission. Calle höll ett bra tal. Rasande bra till och med, vad ordsrömmen beträffar. Den flöt tydlig lugnt och stillsamt, precis som den litet grumliga Klara Älv i

En dag skulle det bli feat i Nacada. Och Calle, som redan började få ett både aktat och känt namn, inbjöds att tala, och så valde han ämnet: Behovet som vi behöva eller Vår Mission. Calle höll ett bra tal. Rasande bra till och med, vad ordsrömmen beträffar. Den flöt tydlig lugnt och stillsamt, precis som den litet grumliga Klara Älv i

En dag skulle det bli feat i Nacada. Och Calle, som redan började få ett både aktat och känt namn, inbjöds att tala, och så valde han ämnet: Behovet som vi behöva eller Vår Mission. Calle höll ett bra tal. Rasande bra till och med, vad ordsrömmen beträffar. Den flöt tydlig lugnt och stillsamt, precis som den litet grumliga Klara Älv i

En dag skulle det bli feat i Nacada. Och Calle, som redan började få ett både aktat och känt namn, inbjöds att tala, och så valde han ämnet: Behovet som vi behöva eller Vår Mission. Calle höll ett bra tal. Rasande bra till och med, vad ordsrömmen beträffar. Den flöt tydlig lugnt och stillsamt, precis som den litet grumliga Klara Älv i

En dag skulle det bli feat i Nacada. Och Calle, som redan började få ett både aktat och känt namn, inbjöds att tala, och så valde han ämnet: Behovet som vi behöva eller Vår Mission. Calle höll ett bra tal. Rasande bra till och med, vad ordsrömmen beträffar. Den flöt tydlig lugnt och stillsamt, precis som den litet grumliga Klara Älv i

En dag skulle det bli feat i Nacada. Och Calle, som redan började få ett både aktat och känt namn, inbjöds att tala, och så valde han ämnet: Behovet som vi behöva eller Vår Mission. Calle höll ett bra tal. Rasande bra till och med, vad ordsrömmen beträffar. Den flöt tydlig lugnt och stillsamt, precis som den litet grumliga Klara Älv i

En dag skulle det bli feat i Nacada. Och Calle, som redan började få ett både aktat och känt namn, inbjöds att tala, och så valde han ämnet: Behovet som vi behöva eller Vår Mission. Calle höll ett bra tal. Rasande bra till och med, vad ordsrömmen beträffar. Den flöt tydlig lugnt och stillsamt, precis som den litet grumliga Klara Älv i

En dag skulle det bli feat i Nacada. Och Calle, som redan började få ett både aktat och känt namn, inbjöds att tala, och så valde han ämnet: Behovet som vi behöva eller Vår Mission. Calle höll ett bra tal. Rasande bra till och med, vad ordsrömmen beträffar. Den flöt tydlig lugnt och stillsamt, precis som den litet grumliga Klara Älv i

Stockholm, tidvis med orkanliknande hastighet och kraft, som Niagarafallen. Calle hade en oratorisk begåvning och Calle var idealist som hade en mission att fylla vars behov vi behövde, så Ni kan nog förstå att det hela låt rasande bra.

Folk applåderade Calle, men voro som väntat var med pundhuvudena på denna sida Atlantiska Insjön, inte ett dugg klokare när Calle slutat. Dom har ju liit svårt att fatta, och se idealister och missionsvänner tala ofta i det dunkla.

Så gick tiden. Calle hade fått luft under vingarna och kände med sig att han icke bara hade en mission att fylla för det behov vi behövde, utan han hade dessutom också vissa profetiska anlag, vilka ju som naturligt var, måste komma till sin rätt.

Och med denna treenighet som ordentligt. Och så blev Calle Hedererådsgivande ordförande i föreningen, och talade i både allmänna och djupänkta ordalag om dens syfte och mål, dens onådade utvecklingsmöjligheter, dens stolta program och dens fasta försats och förmåga att bliva det, som uppfyllde ett länge känt och närt behov. D. v. s. det där behovet, som vi behöva.

Ja, Calle sade ju naturligtvis en bakgrund för sin utvecklingsförmåga beslot Calle Pettersson sig för att draga sitt strå till stacken för Patriotiska Ligans, den stora nationella kultur- och idealistiska organisationens utveckling. Vad nu Patriotiska Ligan egentligen betydde det hade Calle naturligtvis inte riktigt klart för sig, men att den betydde något det sade sig ju själv, och som den låt både braskande och bra och apellerade till Calles treenighet, så gällde det ju bara att hugga i ryslig massa mera, men som jag sagt ganska långt nere vid dörens uppfattade jag icke allt, vilket också i viss mån kunde bero på de årtomade ovationer, som bröto loss under Calles patetiska anförande.

Dagen efter träffade jag Calle. Vi gingo in på Cosmopanoorna och drucko en kopp rykande kaffe. Och som jag alltid varit litet mer eller mindre artig så gratulerade jag naturligtvis Calle till den lyckade kvällen, och hans briljanta och spirituella tal. Men som jag vid sidan av min s. k. artighet också är något nyfiken av mig så bad jag Calle vara snäll och berättat litet för mig vad han egentligen menat.

Calle såg liksom litet förvånad ut. Ja, om han blev förvånad för att jag kunde framställa en så dum fråga som denna eller om det var så att Calle själv inte riktigt hade reda på vad han menade, det vet jag inte. Han så nämligen bara förvånad ut.

Jag frågade alltså en gång till och då hval Calle upp sin rost i treenighetens namn och talade så. —Vän och kamrat, Son av samma land som sett mig och mina fäder födas. Du frågar och jag skall svara. Egentligen finns det ju inte något att svara på så det är ganska löjligt att fråga. Men när du det oaktat frågat så får jag väl svara och jag vill då bara svara med att säga Dig att vad jag i går sade var vad jag menade och borde som sådant ligga som grundval för mina påståenden och kunna leda dig till insikt om min framställnings absoluta riktighet, synnerligast som du, då du tar i övervägande vad jag sagt, väl inser att det som blev sagt, bara var ett uttryck för vad jag känner. Har du nu förstått mig?

Jag satt ju litet häpen och kanske jag även bleknade litet, men vare nog sagt att jag för skams skull instämde i vad Calle Pettersson så övertygande framhållit. Ty trots allt, man vill ju gärna skryta med att man är intelligent. Ibland. När man träffar på intelligent folk.

Och att Calle Pettersson är intelligent, det veta vi ju alla. Han har ju studerat både vid Skrämmålas och Laptråks universitet. Så de så. Ceres. P. S.

För undvikande av alla missförstånd bör jag på Calle Petterssons egen uppmaning redan nu dementera att denna händelse ägt rum. Den är bara en fantasibild och lär möjligen kunna äga rum på planeten Mars. Vi jordbundna människor ha tyvärr icke nått samma höga intellektuella stadium ännu. Men vi ha stora förtätsningar att nå det. Bara vi försättas som vi börjat. Och förklara klart, tydligt och redigt vad vi ha på hjärtat, precis som Calle Pettersson gjorde.

D. S.

Ni får full valuta för pengarna, när ni köper Buckingham cigaretter.

Buckingham cigaretter, äro de svalaste, behagligaste cigaretter, som kunna fås för pengar. Cigaretterna med den originella, fascinerande smaken. Milda, väluktande och tillfredsställande — som de äro är Buckingham cigaretten en ny sensation för rökaren. Buckingham's tillverkas riktigt och skyddas på ett riktigt sätt från fabriken till rökaren tack vare den patenterade Buckinghamförpackningen. Buckingham cigaretter äro helt igenom kvalitet. De utvalda tobakssorterna som användas i denna exklusiva blandning äro alltför dyrbara för att tillåta användningen av kuponger och premier. Det är därför vi säga — inga kuponger — full kvalitet.

Alltför tillgiven.

Den lille Robert låg gratande i sin yagga, som var klädd med ljusblått sid. Doktor Percier stod och skrev något på ett block. Man kunde lätt ha fått en tjock bok av alla de blad doktorn efter hand skrivit i detta hem. — Ja, sade han, jag tror det skulle vara bäst om bakteriologiska laboratoriet analyserade det.

— Är hans tillstånd allvarligt? frågade fru Morlane ängsligt. — Det kan jag icke kalla det, men denna tarmkatarr är mycket envis. Lille Robert hade tynat av på grund av sin tarmkatarr och han visade ständigt allt större avsky för sin mat.

Han dör av svält, jämrade sig fru Morlane och försökte tvinga honom att äta. Lille Robert skrek från kväll till morgon. Hans far och mor turade om att vagga och lugna honom, och gamla Berthe passade honom med rörande tillgivenhet. Hon tillhörde den gamla skolan. Hon hade vaggat fru Morlane på sina armar och för hennes skull hade hon låtit bli att gifta sig och följt med sin fröken till hennes nya hem. Både herr och fru Morlane värderade henne mycket högt.

Gamla Berthe grät av glädje, då Robert föddes. — Doktorn tar livet av Robert, grät hon. Han dör av svält. — Vi måste rätta oss efter doktorn, sade fru Morlane, han vet bäst hur han skall skötas, bättre än du och jag. Den lille skrek. Av smärta, suckande modern; av svält, knorrade Berthe.

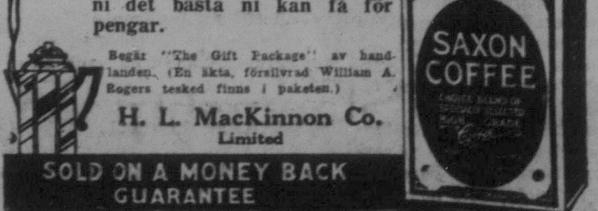
Berthe blev tvungen att lämna Morganes. Hon fick gikt, som gjorde det omöjligt för henne att arbeta. Hennes tacksamma herrskap hjälpte henne och hon fick resa till Veulés-les-Roses, där Morlane ägde en sommarvilla. På sommaren för fru Morlane dit med en månads tid före sin man. För pojakens skull. Han var nu snart ett och ett halvt år och hade börjat gå, men han var så klen, den lille stackaren!

Berthe mötte dem på på järnvägsstationen. Hennes glädje att se Robert var rörande. Här skal

han nog repa sig, sade hon, här är frisk luft och Ingen doktor, som kan förstöra honom. Och så tog hon gossen på armen och bar hem honom till villan. Två dagar senare blev Robert sjuk, och man skickade efter doktorn. Det var en ung man, som hette Lucart. — En utmärkt läkare, sade Berthe. Han ordinerar icke medicin utan en god köttsoppa! Doktorn kom och undersökte den lille.

— Det är väl hans gamla tarmkatarr? frågade modern. Doktorn såg upp. — Tarmkatarr? sade han och ståg på henne. Det tror jag inte. Det är säkert blott ombyt看 av luft. Men berättat mig litet om hans föregående sjukdom. Fru Morlane berättade hela den lille gossens förfarliga lidande. — Ja, sade doktorn, då hon slutat. Berthe är ju familjen mycket tillgiven, eller hur — Jo, svarade fru Morlane förvånad. — Och därför säger jag, att om ni ville ha ett barn friskt, måste ni ögonblickligen göra er av med Berthe! — Vad skall jag? — Det är absolut nödvändigt. Ni har träffat många vänner och alla äro fulla av beröm över Berthe, men de ha visat icke nämnt för er, att hon går omkring och skryter över att hon räddat ett barn. Jag beundrar i hög grad Dr Percier, men här anse nu alla honom för så gott som en mördare, tack vare Berthe, som berättat att doktorn ville svälta ihjäl lille Robert. Föräldrarna vågade inte göra någonting, men då foretog hon sig att varje gång de voro ute ge barnet brödsoppa och rikligt med socker, som hon köpt för sina egna pengar. Detta är orsaken till att gossen inte ville dricka sin mjölk och höll på att dö av den mat han fick i sig och icke tålde. Och därför säger jag: Ni måste ögonblickligen göra er av med Berthe. Hon är en enastående kvinna, av den gamla stammen, och hon är mycket tillgiven — alltför tillgiven!

Men såg för all del icke att det är jag som sagt det, för då riskerar jag, att hon ödelägger min praktik!

SOLD ON A MONEY BACK GUARANTEE